

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/504/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415207032
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6415207032.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Banská Bystrica, so sídlom Námestie SNP č. 19, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 00179086, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Falisom, so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava proti odporcovi MALES, s. r. o., so sídlom SNP 16, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 624 071, v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 10. 07. 2015, č. k. 20C/88/2015-154, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým návrh zamietol, **p o t v r d z u j e .**

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania **z r u š u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Poukázal na to, že ako sám navrhovateľ uviedol na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/177/2014 prebieha medzi účastníkmi konanie o určenie neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy zo dňa 12. 03. 2004, ktorou navrhovateľ odporcovi prenajal predmetné pozemky. Konanie nebolo ešte právoplatne skončené a v súvislosti s ním bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici nariadené predbežné opatrenie uznesením zo dňa 18. 09. 2014 č. k. 41Cob/461/2014 - 143, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01. 10. 2014. Týmto uznesením bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 07. 2014 č. k. 64Cb/109/2014 - 121 tak, že odporcovi - Rímskokatolíckej cirkvi, Biskupstvo Banská Bystrica (teda navrhovateľovi) bola uložená povinnosť strpieť užívanie nehnuteľností tvoriacich predmet nájmu vymedzený nájomnou zmluvou o nájme lesných pozemkov na hospodárenie v lesoch a o vykonávaní práv a poľovníctva zo dňa 12. 03. 2014 v znení dodatkov č. 1 až č. 10 zo strany navrhovateľa (odporcu v tomto konaní) v rozsahu a za účelom stanoveným dotknutou nájomnou zmluvou v zmysle jej dodatkov, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, teda vo veci neplatnosti výpovede z predmetnej nájomnej zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že aktuálne stále platí predbežné opatrenie nariadené krajským súdom, ktoré ukladá navrhovateľovi povinnosť strpieť užívanie odporcom nehnuteľností vymedzených nájomnou zmluvou, pretože konanie pod sp. zn. 9C/177/2014, ku ktorému sa predbežné opatrenie viaže, nebolo ešte právoplatne skončené a predbežné opatrenie môže zaniknúť len z dôvodov uvedených v § 77 ods. 1 O. s. p. alebo môže byť zrušené podľa § 77 ods. 2 O. s. p. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou navrhovateľa v tom, že ním požadované predbežné opatrenie nemá vplyv na nariadené predbežné opatrenie, lebo pokiaľ predbežné opatrenie krajského súdu vymedzovalo nehnuteľnosti podľa ich špecifikácie v nájomnej zmluve, na existenciu (a prípadný zánik) predbežného opatrenia nemá vplyv to, že nehnuteľnosti boli predmetom pozemkových úprav, či už v čase pred vydaním predbežného opatrenia alebo po vydaní predbežného opatrenia (konkrétne v katastrálnom území U. rozhodnutie

o schválení pozemkových úprav nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 12. 2014). Znovu treba uviesť, že predbežné opatrenie môže zaniknúť len zo zákonom uvedených dôvodov, resp. je možné jeho zrušenie a takáto situácia nenastala. V tejto situácii súd preto nemôže iným predbežným opatrením podstatne negovať prv nariadené predbežné opatrenie, lebo už len z logického hľadiska nemôžu existovať súčasne dve predbežné opatrenia, z ktorých jedno určité konanie pripúšťa a druhé naopak rovnaké konanie zakazuje. Rozhodnutie oprel o ustanovenie § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. f), § 77 ods. 1, § 77 ods. 2 O. s. p.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Napadnuté uznesenie žiadal zmeniť tak, že nariadi predbežné opatrenie v zmysle písomne podaného návrhu s tým, že odporcu zaviazá nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d), e), a f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s ust. § 205a ods. 1 písm. d) O. s. p. Okresný súd vycitoval veľmi stručne a podľa názoru navrhovateľa tendenčne listinné dôkazy doložené spolu s návrhom, ako aj skutočnosti vyplývajúce z konaní vedených na tamomšom súde medzi účastníkmi konania. S rozhodnutím prvostupňového súdu navrhovateľ nesúhlasí, najmä z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia je nedostatočné, nezrozumiteľné a vnútorne si protirečiacie. Má za to, že v zmysle ust. § 75 ods. 2 O. s. p. v návrhu opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce vydanie predbežného opatrenia, a to najmä skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená nájomná zmluva a zároveň, že bolo štátnym orgánom na úseku pozemkovom a lesnom vydaných doposiaľ celkovo 6 rozhodnutí, pričom posledné z nich bolo vydané Okresným úradom Žiar nad Hronom dňa 21. 11. 2014. S takýmito rozhodnutiami sú bez akýchkoľvek pochybností spojené určité právne následky, a to v ich prípade, najmä zánik nájomných vzťahov tak, ako to má na mysli zákon. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách v platnom znení (konkrétne ust. § 14 ods. 8 Zákona). Predmetné pozemky navrhovateľ ďalej prenajal a táto skutočnosť sa odrazila aj na príslušných LV v časti B - nájomca, kde je uvedená spoločnosť M&J Business, s. r. o. a nie odporca, avšak napriek tomu, odporca dané pozemky naďalej bez právneho titulu užíva. Uvedená skutočnosť vo vzťahu k pozemkom v katastrálnom území U. a katastrálnom území G. vyplýva, aj z aktuálneho LV č. XXXX pre katastrálne územie U. a LV č. XXXX pre katastrálne územie G., ktoré boli k návrhu pripojené. V danom prípade, aj za rešpektovania predmetného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici je, ale potrebné vziať v úvahu minimálne nie však výlučne (vyššie spomínané rozhodnutie zo dňa 21. 11. 2014, ktorým boli Okresným úradom v Žiari nad Hronom, pozemkovým a lesným odborom č. OÚ-ZH-PL0/2014/002611/240 schválené pozemkové úpravy v katastrálnom území U., pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 12. 2014, bolo teda vydané po vydaní uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici a predmetné rozhodnutie je záväzné erga omnes, a nie ako uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré je záväzné len inter partes pre účastníkov konania. Odporca bol vyzvaný na vydanie a odovzdanie pozemkov z dôvodu, že navrhovateľ už nemá záujem na uzatvorení nájomnej zmluvy, čo bolo jasne deklarované písomnými výzvami zo dňa 27. 10. 2014 a 20. 02. 2015, ktoré tvorili prílohu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré ale odporca odignoroval. Ďalej poukázal na to, že aby bolo rozhodnutie o predbežnom opatrení použiteľné pre nájomcu na úseku lesného hospodárstva ako doklad, malo by obsahovať náležitosti v zmysle Katastrálneho zákona, ako aj Zákona o lesoch, a to tak, ako to má na mysli jeho ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 326/2005 Z. z. čo v danom prípade v uznesení krajského súdu jednoznačne absentuje. Z uvedeného dôvodu preto nemôže pokrývať pozemky, ktorých špecifikácia sa zmenila následkom pozemkových úprav, a preto absolútne nekorešponujú s konkretizáciou v zmysle pôvodnej nájomnej zmluvy. Okresný súd skutočnosť, že existujú právoplatné rozhodnutia o pozemkových úpravách, len veľmi zjednodušene spomenul, avšak bez akéhokoľvek vyhodnotenia, pričom toto svojou argumentáciou nevyhodnotil z hľadiska rozsahu predmetu nájmu v nimi dotknutom. Je zrejmé, že rozsah pozemkov, ktorých sa predbežné opatrenie nariadené krajským súdom týka je menší, ako pôvodne dojednaný predmet nájmu. Okresný súd však napriek tomu sa nezaoberal možnosťou, či je možné vyhovieť návrhu v časti, ktorá nemôže byť sporná, t. j. prinajmenšom, ale nie výlučne v časti vyššie uvádzaných pozemkov nachádzajúcich sa v k. ú. U.. Minimálne 5 rozhodnutí o pozemkových úpravách bolo vydaných po poslednom dodatku k nájomnej zmluve. Jedným z následkov schválenia pozemkových úprav je zánik nájomného vzťahu. Tieto skutočnosti mal okresný súd posúdiť ako dostatočné uvedenie podmienok dôvodnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy je podľa názoru navrhovateľa zrejmé v minimálne z možného zvyšovania škody, pokračovaním ťažby odporcom. Tvrdenie súdu, že nenariadenie predbežného opatrenia neovplyvní právo navrhovateľa na náhradu škody, resp. jeho právo domáhať sa vypratania nehnuteľností, je irelevantné aj pre posúdenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Navrhovateľovi je zrejmé,

že či súd predbežné opatrenie nariadi alebo nenariadi, môže sa domáhať na súde oboch nárokov. Situácia je ale diametrálne odlišná v prípade nenariadenia predbežného opatrenia, a to nielen z dôvodu navrhovateľom tvrdeného zvyšovania výšky škody, pre ktorú je úplne irelevantné, či odporca platil alebo neplatil nájomné, ktoré nepokrýva výšku škody doteraz odporcom spôsobenej. Súd ďalej nesprávne vyhodnocuje nájomné, ako odplatu za ťažbu dreva, kde uvádzané nájomné môže byť len odplatom za užívanie predmetu nájmu aj to len v prípade, ak vôbec nájomný vzťah vznikol, resp. trvá, inak je takéto plnenie potrebné posudzovať výlučne z hľadiska plnenia bez právneho dôvodu, a teda bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ splnil aj ďalšiu podmienku pre nariadenie predbežného opatrenia keď uviedol, čoho sa bude domáhať vo veci samej. Navrhovateľ jednoznačne uviedol, že to bude nárok na náhradu škody a/alebo vypratanie predmetu nájmu, čím je preukázaný súvis navrhovaného predbežného opatrenia s vecou samou. Uvedenie viacerých možností čoho sa bude navrhovateľ domáhať, nemôže byť navrhovateľovi na škodu a posudzované ako nespĺnenie podmienky na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu, že voľba spôsobu ochrany svojich práv a nárokov je jednoznačne na strane navrhovateľa. Poukázal aj na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici je nezrozumiteľné a najmä nevykonateľné aj z dôvodu, že nie je možné vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam presne definovať pozemok vo vlastníctve navrhovateľa, ktorého zaťažuje predmetné predbežné opatrenie. Predbežné opatrenie v danom prípade nie je materiálne vykonateľné. Návrh na vykonanie exekúcie odporca na jeho podklade nepodal. Ak by si prvostupňový súd porovnal špecifikáciu nehnuteľností podľa nájomnej zmluvy v znení jej dodatkov so súčasným stavom nachádzajúcim sa na listoch vlastníctva, ktoré k návrhu navrhovateľ pripojil, zistil by, že tieto sa v rozsahu ich návrhu nestotožňujú. Ak by malo tvoriť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici prekážku pre konanie o nariadenie predbežného opatrenia v tejto veci, museli by byť exaktne uvedené pozemky, ktorých sa týka, a to už v samom výroku uznesenia, resp. minimálne mala byť nájomná zmluva v znení jej dodatkov jeho neoddeliteľnou súčasťou, čo však nie je. Je potrebné pre materiálnu vykonateľnosť akéhokoľvek rozhodnutia týkajúceho sa konkrétnych nehnuteľností tieto presne špecifikovať, minimálne tak, ako to upravuje zák. č. 162/1995 Z. z. katastrálneho zákona v platnom znení. Iba takéto rozhodnutie môže byť adekvátnym podkladom k prípadnému výkonu rozhodnutia, ako aj s ohľadom na právnu istotu účastníkom záväzná a určitá. Navrhovateľ má za to, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 09. 2014 sp. zn. 41Cob/461/2014 je vydané v rozpore so zásadou materiálnej vykonateľnosti a určitosti súdneho rozhodnutia a kvôli svojej neurčitosti je nemožné ho stotožňovať s pozemkami uvádzanými v ich návrhu, čím netvorí žiadnu prekážku pre nariadenie žiadaného predbežného opatrenia. Z uvedeného dôvodu má navrhovateľ za to, že rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom je nesprávne a vychádza najmä z nesprávnej interpretácie vykonaných dôkazov - predložených listín. Navrhol zmeniť uznesenie okresného súdu tak, že návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie. Uplatnil si náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v súlade s ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. a výrok o trovách konania zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku, ktorým návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol vecne správne a stotožňuje sa aj s jeho odôvodnením v celom rozsahu. Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese. Zabezpečovacia funkcia predbežných opatrení sa prejavuje najmä v ich schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré mohli pred začatím konania alebo už v začatí konaní nastáť. Základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi, čiže nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov. Predbežné opatrenie neprejudikuje prípadný úspech, resp. neúspech v konaní o merite veci. Významným atribútom, ktorý sa uplatňuje v súvislosti s predbežnými opatreniami, je zásada proporcionality. Súd tak musí vždy rozhodovať na základe pomyselného pomeriavania medzi záujmom účastníka, v prospech ktorého má predbežné opatrenie poskytnúť ochranu, a záujmom niekoho iného, ktorého naopak môže predbežné opatrenie poškodiť. Predbežné opatrenie možno pred začatím konania nariadiť v dvoch prípadoch, a to:

- a) ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov konania,
- b) ak by bol výkon súdneho rozhodnutia ohrozený.

Nie je vylúčená ani vzájomná kumulácia týchto dôvodov.

Odvolačný súd, tak ako prvostupňový súd, dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 9C/177/2014 vyplýva, že medzi účastníkmi konania prebieha spor ohľadom určenia neplatnosti výpovede nájomnej zmluvy zo dňa 12. 03. 2004, kde návrh podal odporca, spoločnosť MALES, s. r. o., voči navrhovateľovi, ktorý vystupuje v uvedenom konaní ako žalovaný. Uvedený návrh došiel prvostupňovému súdu dňa 28. 08. 2014. Na pojednávaní konanom dňa 06. 08. 2015 súd pripustil zmenu žaloby ohľadom alternatívneho petitu s tým, aby súd určil, že nájomný vzťah založený medzi účastníkmi konania nájomnou zmluvou o nájme lesných pozemkov na hospodárenie v lesoch a o vykonávaní práva poľovníctva zo dňa 12. 03. 2014 v znení dodatkov č. 1 až 10 trvá. Uvedené pojednávanie bolo odročené na deň 24. 09. 2015, teda nie je doposiaľ právoplatne skončené. Odvolačný súd, tak ako aj prvostupňový súd zároveň zdôrazňuje, že v súčasnosti platí predbežné opatrenie, ktoré bolo nariadené Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 18. 09. 2014 č. k. 41Cob/461/2014 - 143, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01. 10. 2014. Týmto uznesením bola uložená povinnosť navrhovateľovi strpieť užívanie nehnuteľností tvoriacich predmet nájmu vymedzený nájomnou zmluvou o nájme lesných pozemkov na hospodárenie v lesoch a vykonávaní práva poľovníctva zo dňa 12. 03. 2014 v znení dodatkov č. 1 až č. 10 zo strany odporcu v rozsahu a za účelom stanoveným dotknutou nájomnou zmluvou v zmysle jej dodatkov, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, teda vo veci neplatnosti výpovede z predmetnej nájomnej zmluvy. Správne teda prvostupňový súd konštatoval, že aktuálne stále platí predbežné opatrenie nariadené krajským súdom, vyššie uvedené, ktoré doposiaľ nezaniklo zo zákonných dôvodov (§ 77 ods. 1, 2 O. s. p.). V tejto situácii potom neostávalo prvostupňovému súdu nič iné, ako predbežné opatrenie zamietnuť tak, ako to sám prvostupňový súd uvádza „z logického hľadiska“, pretože nemôžu existovať súčasne dve predbežné opatrenie, z ktorej jedno určité konanie pripúšťa a druhé naopak rovnaké konanie zakazuje. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namieťa materiálnu nevykonateľnosť tohto súdneho rozhodnutia, tu odvolačný súd dodáva, že odvolačný súd nie je oprávnený v tomto konaní preskúmať materiálnu vykonateľnosť a určitosť súdneho rozhodnutia, uvedené prináleží exekučnému súdu.

Taktiež nie je dôvodná námietka navrhovateľa v tom smere, že odôvodnenie rozhodnutia je nedostatočné, nezrozumiteľné a vnútorne si protirečiacie, nakoľko rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúce mu z listín doložených v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s ust. § 157 O. s. p.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolačný súd námietky odvolateľa voči rozhodnutiu okresného súdu nepovažoval za dôvodné, a preto predbežné opatrenie potvrdil ako vecne správne.

Odvolačný súd zrušil výrok o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. ako nedôvodný, pretože v danom prípade s poukazom na ust. § 145 O. s. p. v uznesení, ktorým súd rozhoduje o predbežnom opatrení nerozhoduje o náhrade trov konania. Predmetné ustanovenie preto zakotvuje, že o náhrade trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s predbežným opatrením, rozhodne súd až v rámci rozhodnutia o náhrade trov celého konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.